

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3354/2020
28.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., општина ..., чији су пуномоћници Драган Крстић, Милан Стојковић и Ана Младеновић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Основни суд у Врању, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2967/19 од 26.12.2019. године, у седници одржаној 28.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2967/19 од 26.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2967/19 од 26.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању Прр 1.бр177/19 од 15.10.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен а делимично одбијен тужбени захтев тужиле и тужена обавезана да јој на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Врању И.бр 697/17, по основима и износима ближе означеним у том ставу изреке и да јој накнади трошкове у износу од 21.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 2967/19 од 26.12.2019. године, одбијене су жалбе странака и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем и одбијајућем делу одлуке о главној ствари и делу одлуке о трошковима поступка, а захтеви за накнаду трошкова жалбеног поступка су одбијени.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију ради усаглашавања судске праксе, погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној.

Наиме, наводима ревизије оспорава се одлука у погледу висине износа за који судови налазе да представља адекватно обештећење због утврђене повреде права и одлуке о трошковима поступка. Имајући у виду да се у конкретном случају ради о одлуци о висини накнаде као адекватном обештећењу и одлуци о висини трошкова поступка, које зависе од чињеничног питања сваког конкретног спора, то нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Побијаном пресудом, имајући у виду означену вредност предмета спора, правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Из наведеног разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**